

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ז ע"א

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִלְכָּא אֱלֹקֵי בְּהֵאֵי, וְאֶתְפָּנִי מִנִּיה, דְּכִתִּיב, (תהלים כה) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. מַהוּ פָּנָה אֵלַי. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (במדבר יב) וַיִּפֹּן אֶהְרֹן. נִחְתּוּ רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וּנְשָׁקוּהוּ. אֲזִדְּוּגוּ כְּחֻדָּא כָּל הָהוּא אֹרְחָא, קָרָא רַבִּי חֲזִיא עֲלֵייהוּ, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם. (ויקרא יג) נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאֵי נִגַּע, כָּל גְּוֹנִין דִּילִיָּה אֶתְעֲרוּ בְּהוּ חֲבֵרִיָּא, וְכִהְנָא הָהּ יָדַע בְּהוּ לְדַכֵּיָּא וּלְמִסְאַבָּא, הָהּ יָדַע, אֵינּוֹן דִּהּוּ יְסוּרִין דִּרְחִימוּתָא, אוֹ אֵינּוֹן דְּאֶשְׁתַּכְּחוּ בְּמָאן דְּמָאִיס בִּיהּ מְאִרִּיה וְרַחֲמִיק בִּיהּ, דְּהָא לְפּוֹם אֶרְחוּי דְּכֵר נֶשׁ גָּרִים נִגַּע בְּעֻלְמָא.

תרגום לעברית

נַעֲכַר בְּמַכּוֹת שֶׁל טְמֵאָה. וְזֶהוּ שְׁאֵמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, מִלְכָּה בָּזָה וּמִתְפַּנֶּה מִמֶּנּוּ, שְׁכִתּוּב (תהלים פז) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. מַה זֶּה פָּנָה אֵלַי? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וַיִּפֹּן אֶהְרֹן. יָרְדוּ רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהוּ. הִתְחַבְּרוּ יַחַד כָּל אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ. קָרָא עֲלֵיהֶם רַבִּי חֲזִיא, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם. נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַנִּגַּע הַזֶּה בְּכָל הַגְּוֹנִים שֶׁלוֹ הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, וְהַכֹּהֵן הָיָה יוֹדֵעַ בָּהֶם לְטֵהָר וּלְטֵמָא, הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתָם שֶׁהֵיוּ יְסוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה, אוֹ אוֹתָם שֶׁנִּמְצְאוּ בְּמִי שֶׁמָּאֵס בּוֹ רַבּוֹנוֹ וְהִרְחִיק אוֹתוֹ, שֶׁהָיָה לְפִי דְרָכֵי הָאִישׁ גּוֹרֵם נִגַּע בְּעוֹלָם.

כְּתִיב (תהלים קמא) אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לִוֹת בְּרָשָׁע, מִכָּאן תִּנְיָנוּ
בְּאַרְחָא דְּבֵר נָשׁ בְּעֵי לְמִיּהָ בָּהּ מִדְּבָרִין לִיה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָאִי קָרָא קִשְׁיָא, וְכִי
קוּדְשָׁא בְּרִיהּ הוּא אֶסְטִי לִיה לְבֵר נָשׁ לְמִיּהָ בְּאַרְחַ חֲטָאָה, וְלִמְעַבְד עוֹבְדִין בִּישִׁין, אִי
הָכִי לִית דִּינָא בְּעִלְמָא דָּא, וְלֹא בְּעִלְמָא דְּאֵתִי, וְאוֹרִייתָא לֹא אֶתְתַּקְנַת, דְּכְתִיב בָּהּ אִם
תִּשְׁמַע וְאִם לֹא תִשְׁמַע.

תרגום לעברית

כְּתוּב (תהלים קמא) אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לִוֹת בְּרָשָׁע. מִכָּאן שְׁנִינוּ, בְּדֶרֶךְ
שְׂפָה רוֹצָה אָדָם לְלַכֵּת, בָּהּ מְנַהֲיָגִים אוֹתוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַפְּסוּק הַזֶּה קִשְׁיָא, וְכִי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַטָּה אֶת הָאָדָם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ שֶׁל חֲטָא וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים רָעִים? אִם
כֵּן, אֵין דִּין בְּזֶה הָעוֹלָם וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַתּוֹרָה לֹא מְתַקְנַת, שְׂפָתוֹב בָּהּ אִם תִּשְׁמַע
וְאִם לֹא תִשְׁמַע!

טקסט הזוהר

אֵלָא דְּוֹד אֲזַהֵר לְלִבִּיהּ, לְדַבְרָא לִיה בְּאוֹרַח קְשׁוּט, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (דברים ד) וְהִשְׁבֹּת
אֶל לִבְכָּךְ. מֵאִי וְהִשְׁבֹּת. אֵלָא זְמַנָּא חַד, וְתִרִין, וְתַלַּת, לְאַהֲדָרָא לְקַבְּלִיהּ, וְלְדַבְרָא,
וְלְאַזְהָרָא לִיה. וְהָכִי קֹאמַר לִיה, אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע, לְלִבִּיהּ קֹאמַר דְּוֹד (כלומר) אֵל
תֵּט לְפֻמּוֹ אוֹרְחוֹי דְּבֵר נָשׁ (נ'א וְהָכִי קֹאמַר לִיה, לְבִי, אֵל תֵּט לְדַבֵּר רָע) דְּהָא דְּבֵר רָע
גָּרִים נִגַּע בְּעִלְמָא, וְדִינָא שְׂרִיא בְּעִלְמָא, וְהִינּוּ נִגַּע צָרַעַת.

תרגום לעברית

אֵלָא דְּוֹד הַזֶּהִיר אֶת לְבוֹ לְהַנְהִיגוֹ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ד) וְהִשְׁבֹּת אֶל
לִבְכָּךְ. מַה זֶּה וְהִשְׁבֹּת? אֵלָא פַּעַם אַחַת וּפַעַמִּים וְשִׁלַּשׁ לַחֲזוֹר כְּנִגְדּוֹ, וְלַהֲוִלִיָּהּ וְלַהֲזַהֵר
אוֹתוֹ. וְכֵן אָמַר לוֹ: אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע. לְלִבּוֹ אָמַר דְּוֹד, (כלומר) אֵל תִּטָּה לְפִי דְּרָכֵי

הָאָדָם (וכך אמר לו', לבי, אל תט לדבר רע. שהרי דבר) רַע גוֹרֵם נֶגַע בְּעוֹלָם, וְהֵדִין שוֹרָה בְּעוֹלָם, וְהֵינּוּ נֶגַע צָרַעַת.

טקסט הזהור

נֶגַע צָרַעַת, הָאֵתְעִירוּ חֲבֵרֵיָא, אֲבָל צָרַעַת כְּתִרְגוּמוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאִי כְתִרְגוּמוֹ. סָגִירוֹ, דְּסָגִיר וְלֹא פִתַּח, וְכֹד סָגִיר הוּא וְלֹא פִתַּח, נֶגַע הוּא דְאֶקְרִי. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, דְּלֹא מִסְתַּפְקִין אֲבָהוֹן, כָּל שָׁכֵן בְּנִין. וְהֵינּוּ דְכָתִיב נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם, בְּאָדָם מִמֶּשׁ, וּמִכָּאֵן נִחִית לְמֵאֵן דְּנִחִית, אֲשֶׁתִּכַּח נֶגַע לְכָלָא, מִהֵהוּא סָגִירוֹ.

תרגום לעברית

נֶגַע צָרַעַת, הִנֵּה הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲבָל צָרַעַת כְּתִרְגוּמוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵהָ זֶה כְּתִרְגוּמוֹ? הַסָּגִירָה, שְׁסוּגֵר וְלֹא פוֹתַח. וְכִשְׁהוּא סוּגֵר וְלֹא פוֹתַח, הוּא נִקְרָא נֶגַע. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׂאִין הָאֲבוֹת נִהְנִים, כָּל שָׁכֵן הַבָּנִים, וְהֵינּוּ שְׁפָתוֹב נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם, בְּאָדָם מִמֶּשׁ, וּמִכָּאֵן יוֹרֵד לְמִי שְׂיוֹרֵד. נִמְצָא נֶגַע לְכָל מְאוֹתָהּ הַהִסָּגִירָה.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאִי דָא הוּא רָזָא דְמִלָּה, דְכָתִיב, (אִיכָה ב) נָאֵר מְקֻדָּשׁוֹ. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּבָנִי עֲלָמָא גִרְמוֹ הָאִי, דְכָתִיב, (בַּמִּדְבָּר יט) אֵת מְקֻדָּשׁ יְיָ טַמֵּא, טַמֵּא מִמֶּשׁ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טַמֵּא, מִשּׁוּם דְּאֶסְתִּלְקַת (שְׁכִינְתָא מְנִיָּה) מֵאֵן דְּאֶסְתִּלְקַת, וְחוּזָא תְּקִיפָא שְׂרִיָא, וְאֶטִּיל זִוְהָמָא, וְסָאִיב לְמֵאֵן דְּסָאִיב, וְכָלְהוּ בְּגִין חוּבֵי עֲלָמָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאִי זֶהוּ סוּד הַדְּבָר, שְׁפָתוֹב (אִיכָה ב) נָאֵר מְקֻדָּשׁוֹ. מֵהָ הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁבָנֵי הָעוֹלָם גִּרְמוֹ אֵת זֶה, שְׁפָתוֹב (בַּמִּדְבָּר יט) אֵת מְקֻדָּשׁ ה' טַמֵּא, טַמֵּא מִמֶּשׁ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טַמֵּא, מִשּׁוּם שְׁהִסְתִּלְקָה (הַשְׁכִּינָה מִמֶּנּוּ) מִי שְׁהִסְתִּלְקָה, וְהַנְחָשׁ הַתְּקִיף שְׂרוֹי וּמִטִּיל זִוְהָמָא, וּמִטַּמֵּא אֵת מִי שְׁמִטָמָא, וְכָלֵם מִשּׁוּם חֲטָאֵי הָעוֹלָם.

תַּאנִי, כַּד שְׁאַרִי חוּיָא (תקיפא) לְאַתְגַּלְאָה, מְסַתְלָקִין סְמִכִין וּבְגִינִין וּמִתְעַבְרִין, וְאַתִּי חוּיָא תְקִיפָא וְאַטִּיל זִוְהָמָא, וְכִדִּין אֲשֶׁתְכַח מְקַדָּשָׁא מְסָאב, מֵאֵן מְקַדָּשָׁא. כְּמָה דְאַתְמַר (ויקרא יד) וְנִתְתִי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲוֹתְכֶם. וְכִתִּיב (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יי' אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה. אֵל הָאִשָּׁה מִמֶּשׁ, דְאַתְר מְקַדָּשָׁא אֲתֵאֲחִיד בְּגִוְוָה, וְהִינֵנו אֶת מְקַדָּשׁ יי' טְמֵא בְגִין חֹבִי, מְשֻׁם דְאַתְגַּלְיָא חוּיָא תְקִיפָא.

תרגום לעברית

לְמִדְנֵנו, כְּשֶׁמִּתְחִיל הִנָּחֵשׁ (החזק) לְהִתְגַּלּוֹת, מְסַתְלָקִים הַבְּנִינִים וְהָעֲמוּדִים וְעוֹבְרִים, וְכֵא הִנָּחֵשׁ הַתְקִיף וּמִטִּיל זִוְהָמָא, וְאֵז נִמְצָא הַמְקַדָּשׁ טְמֵא. מִי הַמְקַדָּשׁ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְנִתְתִי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲוֹתְכֶם. וְכָתוּב (בראשית ג) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה. אֵל הָאִשָּׁה מִמֶּשׁ, שֶׁמְקוֹם הַמְקַדָּשׁ נֶאֱחָז בְּתוֹכָהּ, וְהִינֵנו אֶת מְקַדָּשׁ ה' טְמֵא, מְשֻׁם חֲטָאוֹ, מְשֻׁם שֶׁהִתְגַּלָּה הִנָּחֵשׁ הַתְקִיף.

טקסט הזוהר

מֵאֵן חֹבִי. דָּא לִישָׁנָא בִישָׂא, דְבְּגִין לִישָׁנָא בִישָׂא, חוּיָא אֲזִדְמֵן, בִּין לְעִילָא בִין לְתַתָּא, דְכָתִיב, (במדבר כא) וַיִּשְׁלַח יי' בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים. הַשָּׂרְפִים אוֹ הַשָּׂרָפִים לֹא כָתִיב, אֲלָא הַשָּׂרְפִים, מֵאֵן שָׂרְפִים. דְכָתִיב (תהלים עד) רָאשֵׁי תַנִּינִים (תרי, חד אֲתֵאֲחִיד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא) (ס"א תרי, חד אֲתֵאֲחִיד לְזַמְנִין) וְכָתִיב (ישעיה ו) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, מִמַּעַל לוֹ וְדָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (איוב א) לְהִתְיַצֵּב עַל יי', וְכִדִּין סְגִירוֹ בְּכָלָא, וְלִית מֵאֵן דְּפִתַּח, וְעַל דָּא כָתִיב (משלי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֲכָלָה וּמִחֲתָה פִיהָ וְגו', מֵאִי מְנַאֲפֶת. מְנַאֲפֶת מִמֶּשׁ וְדָא, אֲכָלָה וּמִחֲתָה פִיהָ וְאַמְרָה לֹא פְעֻלָּתִי אֶזֶן.

מה חטאו? זה לשון הרע, שבגלל לשון הרע הנחש מזדמן, בין למעלה בין למטה, שכתוב (במדבר כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. השרפים או השרופים לא כתוב, אלא השרפים. מי השרפים? שכתוב (תהלים עד) ראשי תנינים, (שנים. אחד נאחו למעלה ואחד למטה) (שנים, אחד חוזרים לפעמים) וכתוב (ישעיה ו) שרפים עמדים ממעל לו, ממעל לו ודאי, כמו שנאמר (איוב א) להתיצב על ה', ואז הסגרה בכל, ואין מי שפותח. ועל זה כתוב, (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. מה זה מנאפת? מנאפת ממש ודאי, אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ז ע"ב) ♦

טקסט הזהיר

אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, ברעותא דכלא לא אשתכח לתתא, אלא בגין דאשתכח לעילא. ולעילא לא אשתכח, אלא כד אשתכח לתתא בחובי עלמא, דיילפינן דכלא תלייא האי בהאי, והאי בהאי. (ויקרא יג) ואיש כי ימרט ראשו וגו'. רבי חייא פתח ואמר (קהלת ב) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות וגו', בכמה אתר אסתכלנא במלוי דשלמה מלכא, ואשגחנא בחכמתא

תרגום לעברית

אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, ברצון של הכל לא נמצא למטה, אלא משום שנמצא למעלה. ולמעלה לא נמצא, אלא כשנמצא למטה בחטאי העולם, שלמדנו שהכל תלוי זה בזה, וזה בזה. ואיש כי ימרט ראשו וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (קהלת ב) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות וגו'. בכמה מקומות הסתכלתי בדברי שלמה המלך והשגחתי בחכמה הרבה שלו, והסתיר דבריו בתוכו, לתוך ההיכל הקדוש. בפסוק זה

יש להסתפל, למה אמר וראיתי אני? וכי שאר בני העולם לא יודעים ולא רואים את זה? אפלו מי שלא יודע חכמה מימיו ולא השגיח בה, יודע את זה שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך, והוא משבח את עצמו ואומר ראיתי אני?

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.